

РЕШЕНИЕ

№ 749

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10042** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. К. Г., чрез пълномощник адв. Й. Й., против решение от 28.09.2022г., постановено по НАХД № 2287/2021г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-024105/15.01.2021г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел Пътна полиция (ПП), с което на основание чл. 184, ал.1, т.6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 750 (седемстотин и петдесет) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно, постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необосновано. Твърди се, че е нарушена разпоредбата на чл.34, ал.2 от ЗАНН, поради изтекъл тримесечен срок за съставяне на АУАН. Посочва се, че представената като доказателство снимка за установяване на нарушението е неясна и от същата не може да се установи по никакъв начин модел на автомобила, къде и при какви обстоятелства е направена снимката, както и дали до заснетия автомобил има или не

друго ППС, чиято скорост е заснета. Според жалбоподателя, по този начин, от представения снимков материал не можело по никакъв начин да се установи фактичката обстановка при извършване на заснемането, поради което извода на решаващия съд бил необоснован и не кореспондирал със събраните доказателства по делото. Моли се за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което да бъде отменено НП. Претендира присъждане на сторените разноски по делото

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв.Й., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба – Началник група към СДВР, отдел ПП, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., взема становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и за правилност и законосъобразност на решението на районния съд.

Административен съд - София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63а ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, тя е основателна. Налице са основания за отмяна на съдебното решение на районния съд, по съображения, различни от изложените в жалбата.

Установява се от съдържанието на АУАН и НП, че на 22.08.2020г. в 21.00 ч. в [населено място] на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], Д. К. Г. управлява личния си лек автомобил м."Х. ЦР В" с рег. [рег.номер на МПС] и срещу бензиностанция „О.“, при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, водача се движи с наказуема скорост 108 км/в, (измерена 112 км/ч приспаднат толеранс от 3% в полза на водача). Нарушението е установено с техническо средство - система за видеоконтрол ARH CAMS1 №11743 EE, снимка № 015708 към преписка СПУКС-1/0315/20г. показана на водача.

За да постанови обжалваното съдебно решение, СРС е приел за доказана установената от административно-наказващия орган фактическа обстановка, обективизирана в НП, към която препраща. Съдът е посочил в мотивите на решението, че такава техника за излагане на установената фактическа обстановка не е забранена съгласно приложимата нормативна уредба. Освен това, за да потвърди НП, районния съд е приел, че АУАН, респ. НП е съставен, респ. издаден от компетентен орган. Приел е, че не е налице нарушение на разпоредбата на чл.34 от ЗАНН досежно изтичане на срока за съставяне на АУАН, както и липса на нарушение на чл.57 от ЗАНН, по отношение на законово регламентираните реквизити на НП. Приел е, че снимковия материал е достатъчно ясен, че еднозначно се вижда регистрационния номер на заснетото превозно средство, поради и което е доказано нарушението и нарушителя, както и че правилно е приложена санкционната норма. Коментирал е и липсата на основания за приложение на чл.28 от ЗАНН. С тези мотиви, съставът на районният съд е потвърдил процесното НП.

Без да коментира обосноваването на горния извод, настоящият касационен състав намира, противно на приетото от въззивния съд, че от разпоредбата на чл. 305, ал. 3

НПК, приложим субсидиарно на основание препращащата разпоредба на чл. 84 ЗАНН, пряко произтича задължение за първоинстанционния съд в мотивите на решението да посочи установените обстоятелства, които съставляват предмета на доказване по делото, и доказателствените материали, които ги доказват, ведно със съответния им анализ – кои се кредитират от съда и с какви мотиви, има ли противоречие в доказателствения материал и как се преодолява същото. Липсата на противоречиви доказателства освобождава съда от задължение да изложи кои от тях кредитира и кои не, но не и от това да извърши собствен анализ на доказателствения материал, въз основа на който да изложи фактите, които счита за установени по делото. Допуснатото от съда процесуално нарушение е от категорията на съществени, тъй като липсата на фактически установявания в оспореното решение е пречка за страните по него да разберат основанията за постановеното решение, като правните изводи сами по себе си звучат общо, без да бъдат обвързани с конкретните обстоятелства, които са относими към случая, и най-вече нарушено е правото на защита на санкционираното лице.

Наред с това, липсата на каквито и да са фактически установявания в съдебния акт, препятства проверката от касационната инстанция на законосъобразността и обосноваването на изводите на районния съд. Това е така, тъй като, на основание чл. 220 от АПК, касационната инстанция извършва контрол единствено по прилагане на закона, като е установена забрана в посочената норма за фактически установявания.

С оглед изложеното касационната инстанция е препятствана да разгледа въпроса за административно-наказателната отговорност на нарушителя по същество, въз основа на конкретни, възприети от районния съд факти, като е недопустимо да постанови акт, в който за пръв път да обсъди обстоятелствата, включени в предмета на доказване, и да установи фактическа обстановка по делото.

Във връзка с изложеното - следва решението на районния съд да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав от същия съд, при съобразяване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, като при новото разглеждане на делото е необходимо да бъде установена фактическата обстановка, след пълен, всеотраслен и обективен анализ на събрания доказателствен материал.

При този изход на делото и с оглед разпоредбата на чл. 226, ал. 3 АПК по въпроса за разносните пред настоящата инстанция следва да се произнесе районният съд, при новото разглеждане на делото.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2, вр. 222, ал. 2, т. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 28.09.2022г., постановено по НАХД № 2287/2021г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

